

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 P 021754 25 Gži 2

Novi Travnik, 02.04.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Edwin Kokić, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Davor Kelava, kao članovi vijeća, u izvršnom postupku tražitelja izvršenja Z. S. iz T.,..., zastupan po punomoćnici Džejlani Šaćirbegović-Alibašić, advokatu iz Zenice, ulica Masarykova broj 29, protiv izvršenika JKP „Bašbunar“ Travnik, ulica Kalibunar 3a, zastupan po punomoćniku Ajdin Zlotrg, advokat iz Travnika, ul. Bosanska br. 62., radi naplate novčanih potraživanja u iznosu od 12.888,71 KM sa sporednim potraživanjima, odlučujući po žalbi tražitelja izvršenja izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 021754 24 I 122 od 06.02.2025. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 02.04.2025. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba tražitelja izvršenja se odbija kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 021754 24 I 122 od 06.02.2025. godine.

Zahtjev tražitelja izvršenja za naknadu troškova povodom izjavljenog pravnog lijeka se odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporenim prvostepenim rješenjem odlučeno je kako slijedi:

„Prigovor izvršenika od 13.01.2025. godine izjavljen na Rješenje o izvršenju, broj: 51 0 P 021754 24 I 122 od 08.01.2025. godine, se usvaja kao osnovan.

Rješenje o izvršenju, broj: 51 0 P 021754 24 I 122 od 08.01.2025. godine, se obustavlja te se ukidaju sve sprovedene izvršne radnje.

Obavezuje se tražitelj izvršenja da izvršeniku nadoknadi troškove sastava prigovora u ukupnom iznosu od 842,40 KM, kao osnovan.

Odbija se zahtjev tražitelja izvršenja za naplatu troškova sastava odgovora na prigovor u iznosu od 729,00 KM, kao neosnovan.“

Protiv ovog rješenja tražitelj izvršenja zastupan po punomoćniku je blagovremeno izjavio žalbu kojom isto pobija u cijelosti zbog povrede odredaba Zakona o izvršnom postupku, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom drugostepenom sudu da pobijano rješenje preinači ili

ukine ili predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje, istovremeno zahtijevajući naknadu troškova povodom izjavljenog pravnog lijeka. U obrazloženju žalbe u bitnom se navodi da nije bilo mjesta u zakonskim odredbama da se usvoji prigovor izvršenika jer da se prvostepeni sud upustio u nezakonito raspravljanje o činjenicama koje je parnični sud utvrdio u svojoj odluci, koja je postala pravomoćna i izvršna i na osnovu koje je podnesen prijedlog za izvršenje i doneseno rješenje o izvršenju. Nadalje, se navodi da prvostepeni sud donoseći pobijanu odluku se pozvao i na odredbe Zakona o stečajnom postupku, iako se citirane odredbe Zakona o stečaju isključivo odnose na procesne radnje stečajnog postupka koji je zaključen dana 20.07.2020. godine donošenjem rješenja broj: 51 0 St 078523 13 St kojim je ukinut nadzor nad ispunjenjem stečajnog plana. Nadalje, po ocjeni žalitelja nije bilo osnova ni da se usvoji prigovor ispunjenja obaveze obzirom da to nije dokazano relevantnim dokazima, pa s tim u vezi i da su bez osnova navodi izvršenika da je u toku stečajnog postupka postignut dogovor oko načina isplate predmetnog potraživanja i da je isti namiren, a što se sve detaljno obrazlaže u žalbi.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine F BiH", broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), a u vezi sa članom 21. stav 1. Zakona o izvršnom postupku ("Službene novine Federacije BiH", broj 32/2003, 52/2003 - ispr., 33/2006, 39/2006 - ispravka, 39/2009, 35/2012 i 46/2016 i "Službeni glasnik BiH", broj 42/2018 - odluka Ustavnog Suda), ovaj sud zaključio je sljedeće:

Žalba nije osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizlazi da je tražitelj izvršenja zastupan po punomoćniku podnio prijedlog za izvršenje dana 08.11.2024. godine

Prijedlog za izvršenje je podnesen na temelju izvršne i pravomoćne presude Općinskog suda u Travniku, broj: 51 0 P 021754 09 P od 23.11.2011. godine (a treba da stoji od 23.12.2011. godine i presude Kantonalnog suda Novi Travnik, broj: 51 0 P 021754 12 GŽ od 04.03.2013. godine, radi naplate novčanih potraživanja u iznosu od 12.888,71 KM sa sporednim potraživanjima i to na novčanim sredstvima izvršenika.

Dana 08.01.2025. godine doneseno je rješenje o izvršenju, a protiv kojeg je izvršenik blagovremeno izjavio prigovor.

U prigovoru navodi, a prije svega, zastaru potraživanja, imajući u vidu izvršne i pravosnažne presude na kojima tražitelj izvršenja temelji svoj prijedlog za izvršenje. Također prigovara i na činjenicu da se tražitelj izvršenja već namirio u ranije provedenom postupcima i to u Stečajnom postupku vođenom pred istim sudom pod br.: 51 0 St 078523 13 St a što potkrepljuje pravno relevantnim činjenicama, odnosno, tabličnim prikazima potraživanja, zapisnicima, donesenim rješenjima kako od izvršnog, stečajnog, tako i od Kantonalnog suda. Na kraju svoj prigovor završava konstatacijom da se radi o presuđenoj stvari navođenjem Rješenja Kantonalnog suda u Novom Travniku br. 51 0 Mal 118953 22 GŽ od 06.04.2022.godine. Također traži od suda da mu se dosude troškovi sastava ovog prigovora u ukupnom iznosu od 842,40 KM.

Tražitelj izvršenja u odgovoru na prigovor je osporio isti u cijelosti a u kojem ističe da nije nastupila zastara, budući je pred istim sudom vođen stečajni postupak u kojem su korištene gore navedene presude pa je prethodno navedeni provedeni stečajni postupak, prekinuo vrijeme zastare. U nastavku svog odgovora na prigovor, tražitelj izvršenja se poziva na činjenicu da je došlo do prekida stečajnog postupka u kojem je utvrđeno da će se sredstva za neizmirene, a sudskom odlukom utvrđene obveze prema povjeriteljima, osigurati iz sredstava tekućeg poslovanja izvršenika. Na kraju svog odgovora na prigovor tražitelj izvršenja smatra da je stekao pravo na slobodno raspolaganje imovinom poslije završenog stečajnog postupka. Tražitelj izvršenja istakao je zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na prigovor u iznosu od 720,00 KM.

Nakon uvida u svu priloženu dokumentaciju, cijeneći navode iz prigovora i datog odgovora, prvostepeni sud je zaključio da je prigovor izvršenika u cijelosti osnovan.

U obrazloženju pobijanog rješenja prvostepeni sud navodi da je tokom stečajnog postupka u predmetu broj 51 0 St 078523 13 St postignut dogovor između tražitelja izvršenja i izvršenika o načinu izmirenja duga, a što je potvrđeno validnom dokumentacijom, odnosno tabličnim prikazom potraživanja koje tražitelj izvršenja ima prema izvršeniku. U njemu je jasno precizirano da je tražitelj izvršenja sa izvršenikom postigao dogovor te da se tražitelj izvršenja smatra u cijelosti namiren ako mu se isplati 10,84% duga, odnosno 1.397,14 KM, što je i učinjeno. Dakle, po ocjeni prvostepenog suda osnovano ukazuje izvršenik u svom prigovoru da se tražitelj izvršenja redovno namirio u stečajnom postupku i time je apsorbirao izvršne isprave na kojima je u ovom predmetu bazirao svoja potraživanja. Stoga, a kod takvog stanja stvari, sud ocjenjuje da je bez ikakvog pravnog osnova navodi istaknuti u odgovoru na prigovor, budući da je na taj datum 20.07.2020. godine kada je doneseno rješenje o prestanku stečajnog postupka pred izvršenikom i nastavljen je redovni rad izvršenika, tražitelj izvršenja je svoja potraživanja već naplatio u stečajnom postupku, pa je zbog svega navedenog donio odluku kao u izreci pobijanog rješenja shodno članu 49. stav 1. i stav 2. Zakona o izvršnom postupku F BiH, a u vezi sa citiranim odredbama Zakonom o stečajnom postupku F BiH.

Prednja odluka prvostepenog suda je pravilna i zakonita.

Naime, u datoj situaciji kada je nad izvršenikom bio otvoren stečajni postupak, da su predmetna potraživanja tražitelja izvršenja po citiranoj pravosnažnoj i izvršnoj ispravi prijavljeni u stečajnom postupku i da je isto obuhvaćeno stečajnim planom reorganizacije (čije je smisao opstanak i nastavka poslovanja) koje je i potvrđeno rješenjem od 15.05.2014. godine u smislu odredbe člana 173. stav 3. Zakona o stečajnom postupku F BiH ("Službene novine FBiH", br. 29/2003, 32/2004, 42/2006, 4/2017 - odluka US i 52/2018) dakle, da su potraživanja povjerilaca utvrđena na ispitnom ročištu, a koja su navedena u tabeli o utvrđivanju potraživanja, između kojih i potraživanje tražitelja izvršenja, sa izjavom sadržanom u istom kojim je izmijenjena dotadašnja obaveza dužnika utvrđena pravosnažnom i izvršnom presudom, odnosno da se iste pretvaraju u obaveza stečajnog dužnika kako je formirano stečajnim planom i da isto po pravomoćnosti djeluje prema svim povjeriocima stečajno dužnika (član 179.

citiranog Zakona), pa kako se u smislu odredbe člana 152. Zakona o stečajnom postupku F BiH "... stečajni dužnik se namirenjem stečajnih povjerilaca u skladu s osnovom za provođenje oslobađa svojih preostalih obaveza prema tim povjeriocima, slijedom čega se neosnovano prigovara vezano za izmirenje povjerilaca, među kojima je i tražitelj izvršenja pa time i na utvrđeni iznos, kao i iznos koji je isplaćen tražitelju izvršenja i kartici konta koju je izvršenik dostavio kao dokaz sudu.

Činjenica da je nad izvršenikom ukinut nadzor po rješenju tog suda broj 51 0 St 078523 13 St od 20.07.2020. godine, ne znači po automatizmu da povjerilac, a ovdje tražitelj izvršenja može zahtijevati isplatu obaveza koje nisu bile utvrđene otplatnim planom tj. u iznosu kako je to naprijed citiranom presudom utvrđeno, jer tako nešto nije ni navedeno u rješenju odnosno istim nije utvrđeno da prestaje odredba o djelomičnome oslobađanju obaveza dužnika, pa kako tražitelj izvršenja nije učinio vjerovatnim i da je podnosio pismene prijave i opomene u eventualnom kašnjenju ispunjenja utvrđene obaveze stečajnog dužnika (član 182. stav 3.. citiranog Zakona), to kod takvog stanja stvari nema zakonskog osnova za predmetno prinudno izvršenje, a kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud.

U vezi sa navedenim pravilno je prvostepeni sud razmatrao podneseni prigovor i dati odgovor u kontekstu odredbe člana 127. stav 2. citiranog Zakona kojom je jasno propisano da „Stečajni povjerioci koji su sa svojim potraživanjima učestvovali u stečajnom postupku mogu nakon zaključenja postupka provoditi prinudno izvršenje protiv stečajnog dužnika samo na osnovu izvršne isprave i to izvoda iz tabele (član 114. stav 3. istog Zakona). Zahtjev za izdavanje izvršne isprave izvoda iz tabele može se podnijeti tek nakon zaključenja stečajnog postupka, a što ovdje to očito nije učinjeno.

Stoga, a kod naprijed navedenog, pravilno prvostepeni sud nalazi da je nepotrebno bilo obrazlagati ostale navode iz prigovora (zastara, presuđena stvar i sl.), slijedom čega žalbeni navodi istaknuti u ovom pravcu tj. da je prvostepeni sud donio pogrešan zaključak u vezi navedenih prigovora je bez osnova tako da isti kao takvi su bez utjecaja na drugačiju odluku i ovog suda.

Imajući u vidu sve naprijed navedeno, ovaj sud cijeni da preostali žalbeni razlozi žalitelja nisu odlučne prirode i kao takvi ni u čemu ne mogu utjecati na pravilnost i zakonitost donesene odluke, pa iste u smislu odredbe člana 231. Zakona o parničnom postupku F BiH nije smatrao za potrebnim da obrazlaže

Stoga je ovaj sud primjenom odredbe člana 235. stav 1. tačka 2. Zakona o parničnom postupku F BiH žalbu žalitelja odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepeno rješenje.

Kako žalitelj nije uspio u ovom postupku, to ovaj sud nalazi da nema osnova zahtjevu istoga za naknadu troškova primjenom odredbe člana 386. stav 1. i 387. Zakona o parničnom postupku F BiH, pa je donio odluku kao u stavu drugom izreke.

Predsjednik vijeća

Edvin Kokić